

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 3212/22
27.9.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Јелене Стојилковић, председника већа, Татјане Лемајић и Станиславе Митровић, чланова већа, у парници тужиље малолетне АА из ..., коју заступа законски заступник отац ББ из ..., а чији је пуномоћник Јелена Ковановић, адвокат из Ваљева, ул. Карађорђева бр. 81, против тужених ВВ и ГГ, обоје из ..., чији је пуномоћник Радослав Тадић, адвокат из Уба, ул. Карађорђева бр. 1, ради накнаде нематеријалне и материјалне штете, одлучујући о жалбама странака, изјављеним против пресуде Вишег суда у Ваљеву П 64/21 од 08.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 27.9.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Ваљеву П 64/21 од 08.04.2022. године у делу става трећег изреке којим је одбијен тужбени захтев мал.тужиље којим је тражила да се обавезу тужени да јој солидарно на име накнаде материјалне штете исплате преко досуђеног износа у ставу другом изреке до траженог износа од 331.093,94 динара са законском затезном каматом од 01.01.2019.године до исплате, и у том делу жалба тужиље **ОДБИЈА** као неоснована.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Ваљеву П 64/21 од 08.04.2022. године у ставу првом и преосталом делу става трећег изреке тако што се **ОБАВЕЗУЈУ** тужени ВВ и ГГ обоје из ..., да тужиљи малолетној АА из ..., солидарно на име накнаде нематеријалне штете исплате и то:

-за претрпљене душевне болове због умањења животне активности износ од 800.000,00 динара,

-за претрпљене физичке болове износ од 1.100.000,00 динара,

-за претрпљени страх износ од 700.000,00 динара,

-за душевне болове због наружености износ од 600.000,00 динара,

све са законском затезном каматом почев од 08.04.2022. године, као дана пресуђења, до исплате, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде,

док се у преосталом делу тужбени захтев малолетне тужиље којим је тражила да се обавезу тужени да јој солидарно на име накнаде нематеријалне штете исплате и то:

-за претрпљене душевне болове због умањења животне активности преко досуђеног износа од 800.000,00 динара, до траженог износа од 1.000.000,00 динара, за износ од још 200.000,00 динара,

-за претрпљене физичке болове преко досуђеног износа од 1.100.000,00 динара, до траженог износа од 1.800.000,00 динара, за износ од још 700.000,00 динара,

-за претрпљени страх преко досуђеног износа од 700.000,00 динара до траженог износа од 1.100.000,00 динара, за износ од још 400.000,00 динара,

-за претрпљене душевне болове због наружености преко досуђеног износа од 600.000,00 динара, до траженог износа од 1.000.000,00 динара, за износ од још 400.000,00 динара,

са законском затезном каматом почев од 08.04.2022. године, као дана пресуђења, па до исплате, **ОДБИЈА** као неоснован.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Ваљеву П 64/21 од 08.04.2022. године у ставу другом изреке тако што се **ОДБИЈА** тужбени захтев тужиље малолетне АА из ... којим је тражила да се обавезу тужени ВВ и ГГ, обоје из ... да солидарно исплате тужиљи на име накнаде материјалне штете износ од 31.093,94 динара, са законском затезном каматом почев од 01.01.2019. године, па до исплате, као неоснован.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу четвртом изреке пресуде Вишег суда у Ваљеву П 64/21 од 08.04.2022. године, тако што се **ОБАВЕЗУЈУ** тужени ВВ и ГГ, обоје из ... да тужиљи малолетној АА из ... солидарно на име накнаде трошкова поступка исплате износ од 416.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужени да малолетној тужиљи солидарно на име накнаде трошкова другостепеног поступка исплате износ од 45.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ваљеву П 64/21 од 08.04.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев па су обавезани тужени да малолетној тужиљи на име накнаде нематеријалне штете исплате износ од 500.000,00 динара за претрпљене физичке болове, износ од 375.000,00 динара за претрпљени страх, износ од 300.000,00 динара за претрпљене душевне болове због наружености и 750.000,00 динара за душевне болове због умањења животне активности, све са законском затезном каматом почев од 08.04.2022. године, до исплате.

Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиљи на име материјалне штете солидарно исплате износ од 31.093,94 динара са законском затезном каматом почев од 01.01.2019. године, до исплате.

Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу у коме је малолетна тужила тражила да се тужени обавезу да јој на име накнаде штете солидарно исплате преко износа досуђених у ставу првом изреке, а до тражених износ од 1.800.000,00 динара за претрпљене физичке болове, до износа од 1.100.000,00 динара за претрпљени страх, до износа од 1.000.000,00 динара за душевне болове због наружености и до износа од 1.000.000,00 динара за душевне болове због умањења животне активности, све са законском затезном каматом почев од 08.04.2022. године, до исплате, као и преко досуђеног износа у ставу другом изреке на име материјалне штете до траженог износа од 331.093,94 динара са законском затезном каматом почев од 01.01.2019. године до исплате.

Ставом четвртим изреке, обавезани су тужени да тужили на име трошкова спора солидарно исплате износ од 372.580,00 динара.

Против наведене пресуде малолетна тужила је благовремено изјавила жалбу побијајући је у ставу трећем и четвртм изреке изреке због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Трошкове другостепеног поступка опредељено је тражила.

Жалбу су благовремено изјавили и тужени побијајући одлуку у ставу првом, другом и четвртм изреке због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20), Апелациони суд је нашао да су жалбе тужиле и тужених делимично основане.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које повреде другостепени суд пази по службеној дужности, нити из тачке 12 истог члана на коју се неосновано указује у жалбама странака. Изрека првостепене пресуде је разумљива, не противречи сама себи нити разлозима пресуде, а у образложењу пресуде првостепени суд је навео јасне и потпуне разлоге о одлучним чињеницама те се правилност чињеничног стања и примена материјалног права са сигурношћу може испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, дана 18.03.2012. године тужила, тада узраста 3,5 година, повређена је током игре у парку у... тако што ју је друго дете (дете тужених) граном уболо у лево око. Истог дана је одвежена у ... болницу где је амбулантно прегледана, те је истог дана хитно упућена на Клинику за очне болести Клиничког центра Србије када је оперисана у општој анестезији и где су повреде левог ока збринуте. Тужени су за повреду сазнали након пар месеци и по сазнању отишли су код родитеља малолетне тужиле, након чега су почели периодично финансијски да помажу тужилино лечење и то тако што су дали прво 50.000,00 динара а за трећу операцију малолетне тужиле тужени ВВ дао је износ од 250.000,00 динара.

Према Закључку Комисије вештака Медицинског факултета Универзитета у

Београду оперативни и постоперативни ток малолетне тужиље протекао је уредно. Четири месеца након прве операције, планирана је поновна операција ради уклањања шавова са рожњаче левог ока. Због упале грла операција је отказана. Тужиља је након тога често боловала од упале грла, упале средњег уха и проблема са дисањем, па је тек у октобру 2013. године урађена друга операција када су уклоњени шавови са рожњаче левог ока. Оперативни и постоперативни ток су протекли уредно. На следећој контроли је утврђена оштрина вида, када је код тужиље дијагностикована разроконост левог ока са слабовидошћу. Према подацима из медицинске документације овакво стање на левом оку постоји и на наредним контролама. У септембру 2014. године на левом оку дијагностикован је посттрауматски ожиљак на рожњачи, присуство прираслица на предњем сегменту, пролапс стакластог тела, поремећај преламања светлости у рожњачи и слабовидост. На десном оку је дијагностификована далековидост и астигматизам. Предложена је имплантанција интраокуларног сочива у левом оку. Пријем у болницу за уградњу сочива заказан је у децембру 2014. године али је одложен због лошег здравственог стања детета, а до момента обављеног вештачења ова операција уградње вештачког сочива није обављена. Операција уградње вештачког сочива не може у потпуности да отклони последице повређивања, али може да допринесе успостављању скоро нормалних анатомских карактеристика повређеног ока, при чему опоравак функције није предвидљив, а самим тим ни степен умањења животне активности након завршетка операције и опоравка.

Према мишљењу Комисије вештака Медицинског факултета Универзитета у Београду, малолетна тужиља је критичном приликом задобила пробојну повреду рожњаче левог ока са испадањем унутрашњег садржаја очне јабучице, крвљу у предњој очној комори, трауматским замучењем сочива, потпуним измештањем сочива из лежишта и недостатком дела очног сочива. Наведене повреде структуре левог ока настале критичном приликом довеле су до тешког оштећења функције левог ока. Ово тешко оштећење функције левог ока које постоји од повређивања манифестује се тешким оштећењем вида који је сведен на делимично разликовање светлости од таме уз одсуство свих осталих функција вида. Према томе, лево око практично није у функцији тако да од повређивања до сада, а и убудуће, односно све док се не изврши предложена операција уградње вештачког сочива на повређеном оку, код тужиље је постојало и постоји умањење животне способности који износи 25%. Пошто је потребно извршити медицински индиковану интервенцију уградње вештачког сочива на повређеном оку у циљу побољшања вида, процес лечења тужиље није завршен, па ће се коначна процена степена умањења животне активности моћи одредити тек након потпуног завршетка лечења. Не може се проценити да ли ће код тужиље након уградње вештачког сочива доћи до побољшања вида, посебно имајући у виду да је такво лечење дуготрајно и са неизвесним исходом.

Због задобијених повреда тужиља је трпела бол јаког интензитета од момента повређивања до хирушке обраде ране и примене аналгетика у терапији. Због специфичне, изузетно богате инервације рожњаче краткотрајни болови јаког интензитета трајали су на махове и наредних 10 дана. До епителизације оперативне ране тужиља је трпела болове средњег интензитета у трајању од 14 дана. Након овог периода, сметње у повређеном оку у смислу гребања, сузења и другог трају до интервенције уклањања хируршких конаца (октобар 2013. године), тако да је тужиља у овом периоду 18,5 месеци трпела болове лаког интензитета, при чему је узрок овако

дугом трпљењу болова било одлагање скидање хируршких конаца због лошег општег здравственог стања тужиље. Непосредно након уклањања хируршких конаца са оперативне ране тужиља је трпела током неколико сати бол средњег интензитета који је у наведеном временском периоду прешао у бол лаког интензитета и потпуно нестао. Интензитет болова који би тужиља могла да трпи у будућности, а након што буде извршена операција уградње вештачког сочива не може се процењивати сада, већ након завршетка лечења.

У вези са критичним догађајем тужиља није трпела примарни страх у смислу доживљаја непосредне животне угрожености или осећаја губитка важног органа узимајући у обзир њен узраст у моменту доношења повреде (3,5 година). Тужиља је трпела страх у вези догађаја око повреде које се одржава идејом око будуће операције и евентуално других интервенција и то јаког интензитета до краја хоспитализације на Клиници за очне болести, тј. до 26.03.2012. године, односно 9 дана, а страх средњег интензитета до 11.10.2013. године, односно до момента уклањања шавова са оперисаног ока тј. 18,5 месеци. Имајући у виду да тужиљи предстоје уградња вештачког очног сочива у повређеном левом оку, она и даље трпи секундарни страх лаког интензитета.

Као последица повреде лева очна јабучица тужиљи у целини делује већа него десна и налази се у дискретном дивергенсу, тј. постоји лака разроконост, отвор левих очних капака је сужен у горњој трећини леве рожњаче, постоји беличасто замучење, а зеница левог ока је неправилног облика. Узимајући у обзир све наведено, као последица критичног догађаја код тужиље постоји наруженост средњег степена, која је трајна и не може се отклонити операцијама. У моменту прегледа није уочено да тужиља психички трпи услед наведене наружености, што не значи да ће у даљем току развоја остати исто, с обзиром да следи период њеног живота када ће изглед значајно бити важнији него што је актуелно. Због умањења животне активности наружења тужиља је трпела, трпи и трпеће душевни бол средњег степена.

Правноснажном међупресудом Основног суда у Ваљеву П 483/15 од 12.12.2016. године утврђено је да у овом парничном поступку постоји основ тужбеног захтева за накнаду штете малолетној тужиљи, имајући у виду да је утврђено да су тужени као родитељи малолетне ..., детета које није напунило седам година у време штетног догађаја, а које је нанело штету малолетној тужиљи, одговорни за накнаду штете по самом закону, без обзира на своју кривицу, сходно одредби члана 160 став 1 и 165 став 1 Закона о облигационим односима.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, оценивши да постоји допринос тужиљине мајке у висини од 50% настанку штетног догађаја, првостепени суд је применом одредбе члана 200 Закона о облигационим односима обавезао тужене да тужиљи солидарно накнаде нематеријалну штету за претрпљене физичке болове у износу од 500.000,00 динара, за претрпљени страх у износу од 375.000,00 динара, за претрпљене душевне болове због наружености у износу од 300.000,00 динара и за душевне болове због умањења животне активности износ од 750.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења, до исплате, а преко досуђеног износа од 500.000,00 динара за физичке болове, до траженог износа од 1.800.000,00 динара, преко досуђеног износа од 750.000,00 динара, до траженог износа од

1.000.000,00 динара за душевне болове због умањења животне активности, преко досуђеног износа од 375.000,00 динара, до траженог износа од 1.100.000,00 динара за претрпљени страх и преко досуђеног износа од 300.000,00 динара до траженог износа од 1.000.000,00 динара, за претрпљене душевне болове због наружености, тужбени захтев одбио као неоснован.

Неосновано се жалбеним наводима тужених оспорава правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања у погледу основа тужбеног захтева за накнаду штете, односно основа одговорности тужених за накнаду причињене штете малолетној тужиљи по основу наведеног штетног догађаја. Жалбеним наводима тужени заправо на свој начин врше анализу изведених доказа, првасходно исказа саслушаних сведока и судског вештака офтамолога Милке Перишић, међутим у образложењу побијане одлуке првостепени суд је на јасан и логичан начин изложио садржину изведених доказа и дао њихову оцену коју у свему, као правилну прихвата и овај суд а у жалби тужени нису истицали нове чињенице нити предлагани нови доказе у смислу члана 372 став 1 ЗПП.

С тим у вези, неосновани су жалбени наводи тужених којима се истиче да не постоји основ за накнаду штете у овом парничном поступку, указивањем да међупресуда коју је донео Основни суд у Ваљевоу нема никакву правну важност. Наиме, правноснажном међупресудом донетом у овом парничном поступку утврђено је да је основан тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете малолетној тужиљи, с обзиром да је утврђено да су тужени као родитељи малолетне ... која је била дете које није напунило 7 година у време штетног догађаја (била је узраста 5,5 година), а које причинило штету малолетној тужиљи, одговорни за накнаду штете по самом закону, дакле, без обзира на своју кривицу, сходно одредби члана 165 став 1 ЗОО.

Наиме, одредбом члана 347 став 1 ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11..18/20), прописано је да ако је тужени оспорио основ и висину тужбеног захтева, а у погледу основа ствар испуњава услове за доношење одлуке, суд може из разлога целисходности да пресудом само утврди постојање основа тужбеног захтева (међупресуда). Оваква међупресуда има дејство само у поступку у коме је донета, а у овом парничном поступку је донета међупресуда којом је утврђено постојање основа за накнаду штете малолетној тужиљи од стране тужених. Смисао доношења међупресуде је да се након њене правноснажности као одлуке о основу тужбеног захтева, одлучи о његовом износу, тј. да се одлучује само о висини, у конкретном случају штете. Стога, било који жалбени навод којим се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну примену одредбе члана 8 ЗПП у погледу постојања основа за накнаду штете у овом парничном поступку, су без основа. Ово и тим пре што је у поступку који је претходио доношењу побијане пресуде првостепени суд извео предложене доказе у погледу околности понашања учесника у штетном догађају односно малолетне тужиље као оштећене и малолетне ћерке тужених као штетника, саслушао је законску заступницу малолетне тужиље и сведоке ДД, ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ и правилном оценом исказа која је подразумевала оцену њиховог држања пред судом, међусобну сагласност њихових исказа као и сагласност са другим изведеним доказима као и оцену општег утиска који су оставили на суд приликом давања исказа, правилно је закључио да постоји и основ одговорности тужених као родитеља малолетног детета, за штету причињену малолетној тужиљи.

Међутим, по оцени Апелационог суда, првостепени суд је погрешно применио материјално право из одредбе члана 192 Закона о облигационим односима приликом оцене о постојању доприноса настанку штете а на шта се и основано жалбеним наводима тужиље указује. Наиме, првостепени суд је у конкретном случају погрешно закључио да постоји допринос малолетне тужиље настанку штете, а по основу доприноса родитеља који се огледа у пропуштању да врше дужни надзор над малолетним лицем с обзиром да настала штета у складу са одредбом члана 192. ЗОО не може се по том основу умањивати, будући да не представља допринос саме малолетне тужиље, која је у време штетног догађаја била узраста од 3,5 година а имајући у виду да сходно одредби чл.160 став 1 ЗОО малолетник до навршене седме године не одговара за штету коју проузрокује, то се у конкретном случају полазећи од узраста малолетне тужиље у време штетног догађаја не може утврђивати њен допринос настанку штете.

Такође, првостепени суд је погрешно применио материјално право из одредбе члана 200 став 2 Закона о облигационим односима приликом одмеравања правичне накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, за претрпљене физичке болове, за претрпљени страх и претрпљене душевне због наружености, због чега је одлука у погледу досуђене висине накнаде штете преиначена.

Накнада нематеријалне штете по својој правној природи представља материјалну сатисфакцију за оштећено лице и омогућава му извесно задовољење у најширем смислу те речи, тиме што употпуњује успостављање његове психичке равнотеже. Притом, накнада која се досуђује треба да представља правичну накнаду према тежини трпљења оштећеног лица која се цени узимајући у обзир све околности, а што су у конкретном случају године живота малолетне тужиље (у тренутку повређивања тужиља је имала 3,5 година), дужину и интензитет физичких болова, дужину и интензитет трајања душевних болова претрпљених због умањења животне активности, затим дужину и интензитет страха који је малолетна тужиља трпела услед повређивања, као и душевне болове због наружености које је тужиља трпела, а и које ће тек трпети.

По оцени другостепеног суда, правична новчана накнада за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, а имајући у виду степен умањења животне активности од 25% као последице повреде структуре левог ока које су довеле до тешког оштећења функције левог ока које се манифестује у тешким оштећењем вида који је сведен на делимично разликовање светлости од таме уз одсуство свих осталих функција вида тако да лево око практично није у функцији, износи 800.000,00 динара, који износ је за наведени вид штете тужиљи досуђен, а преко досуђеног износа одбијен до траженог износа од 1.000.000,00 динара, односно за износ од 200.000,00 динара.

Приликом одмеравања правичног износа накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове овај суд је имао у виду интензитет и дужину трајања физичких болова који су били јаког интензитета 10 дана, средњег интензитета 14 дана, лаког интензитета 18 месеци, па је по оцени овог суда за овај вид штете правична накнада износи 1.100.000,00 динара, колико је тужиљи досуђено, а одбијено преко досуђеног до траженог износа од 1.800.000,00 динара, односно за износ од 700.000,00

динара.

Правична новчана накнада за претрпљени страх по оцени овог суда износи 700.000,00 динара, а имајући у виду степен, трајање и интензитет страха који је тужила трпела, а који је био секундарно јак у трајању од 8 дана, секундарни страх средњег интензитета у периоду од 26.03.2012. до 11.10.2013. године, тј. 18,5 месеци, те секундарни страх лаког интензитета који тужила и сада трпи, те је досуђен износ од 700.000,00 динара, а одбијено преко досуђеног износа до траженог износа од 1.100.000,00 динара, односно за износ од 400.000,00 динара.

Такође, приликом одмеравања правичног износа накнаде нематеријалне штете за душевне болове због наружености суд је имао у виду да је код тужиле присутна наруженост средњег степена која је трајна и која се не може отклонити ни накнадним операцијама које се требају на тужилу извршити, а имајући у виду да тужилу тек предстоји период у коме ће њој физички изглед бити важнији него што је тренутно душевни болови које ће трпети услед овог степена наружености ће бити већи, те је стога по оцени овог суда правична накнада за овај вид штете 600.000,00 динара, који износ је тужилу и досуђен, а преко досуђеног износа одбијено до траженог износа од 1.000.000,00 динара, односно за износ од још 400.000,00 динара.

По ставу Апелационог суда, наведени износи представљају сатисфакцију за малолетну тужилу за трпљења услед повређивања у предметном догађају који износи су одмерени имајући у виду дужину и интензитет трајања болова и страха, као и степен наружености и умањења животне активности малолетне тужиле, имајући у виду повређено добро и циљ коме служи накнада нематеријалне штете, те да се ради о малолетном детету са тешким доживотиним последицама повређивања, при чему се досуђеним износима не погодује тежњама за комерцијализацијом повређеног добра.

На досуђене износе накнаде нематеријалне штете тужилу припада законска затезна камата почев од дана пресуђења 08.04.2022. године, до исплате, у смислу одредбе члана 277 Закона о облигационим односима, а како је то правилно нашао првостепени суд.

У погледу захтева за накнаду материјалне штете за трошкове лечења, првостепени суд је имао у виду допунски налаз и мишљење вештака економске струке који је извршио обрачун цене препарата који је тужила користила по савету лекара па је утврдио да је вредност препарата за подизање имунитета и то сребрна вода "Лабова" 1.182,60 динара, сируп "Сингулар" 108.000,00 динара, комплекс витамина Б 22.074,00 динара, док је вредност коришћених средстава за дезинфекцију ока 21.600,00 динара фластера за затварање ока 48.096,00 динара, док су трошкови превоза ради набавке препарата у Београду 117.600,00 динара.

Полазећи од налаза и мишљења вештака економске струке те имајући у виду да су тужени извршили исплату ван спора на име трошкова лечења у износу од 300.000,00 динара, тај износ је суд урачунао у накнаду материјалне штете, па је у ставу другом побијане пресуде обавезао тужене да тужилу солидарно накнаде материјалну штету у износу од 31.093,94 динара, са законском затезном каматом, а преко досуђеног до траженог износа од 331.093,94 динара одбио у ставу трећем изреке.

Међутим, по оцени Апелационог суда, првостепени суд је погрешно применио материјално право из одредбе члана 154, 155 и 185 Закона о облигационим односима о чему другостепени суд води рачуна по службеној дужности.

Правни појам штете подразумева губитак који оштећени трпи на својим право заштићеним добрима и коју је лице одговорно за штету дужно да надокнади. Накнада материјалне штете по својој правној природи представља успостављање стања које је било пре него што је штета настала а активно легитимисан да потражује овај вид штете јесте лице које је ту штету претрпело. У конкретном случају родитељи малолетне тужиље су сносили трошкове лечења тужиље, што значи да је услед штетне радње малолетног детета тужених дошло до умањења у имовини родитеља малолетне тужиље због чега малолетна тужиља није активно легитимисана да потражује материјалну штету за трошкове лечења у овом парничном поступку с обзиром да легитимација одражава материјално правни однос странке према предмету спора.

Из наведених разлога, побијана одлука у ставу другом изреке је преиначена и одбијен тужбени захтев тужиље за накнаду материјалне штете у износу од 31.093,94 динара, с обзиром да иста није активно легитимисана да потражује тај вид штете, те је из тих разлога потврђен одбијајући део за накнаду материјалне штете у ставу трећем изреке, којим је одбијен захтев за тај вид штете преко досуђеног у ставу другом до траженог износа од 331.093,94 динара.

Имајући у виду претходно наведено, без утицаја су жалбени наводи тужених у погледу урачунавање износа који су они исплатили ван спора у износ накнаде материјалне штете, као и жалбени наводи тужиље да је суд погрешно урачунао допринос и тиме неосновано умањио припадајући износ накнаде материјалне штете, с обзиром да по оцени овог суда тужиља није активно легитимисана да потражује тај вид штете.

Приликом доношења другостепене одлуке, Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе малолетне тужиље и тужених, али је нашао да се истима не доводи у сумњу законитост и правилност одлуке, те исти нису од утицаја на другачију одлуку суда, с обзиром на напред утврђене одлучне чињенице и заузето правно становиште.

Како је преиначена одлука против које је изјављен правни лек, а ово преиначење је од утицаја на одлуку о трошковима поступка, то су применом члана 150, 153, 154 и 163 ЗПП малолетној тужиљи признати трошкови за радње предузете од стране пуномоћника из реда адвоката који су били нужни и оправдани за вођење поступка и који су одмерени у складу са Адвокатском тарифом важећом у време пресуђења, сходно успеху у спору и то на име састава тужбе и једног образложеног поднеска у износу од по 22.500,00 динара, за приступ на 13 одржаних рочишта по 24.000,00 динара, за приступ на 4 неодржана рочишта по 12.750,00 динара и за трошкове вештачење у износу од 8.000,00 динара, односно све у укупном износу од 416.000,00 динара.

С обзиром да је тужиља у највећем делу успела у поступку по жалби, то су обавезани тужени да тужиљи на име накнаде трошкова другостепеног поступка солидарно исплате износ од 45.000,00 динара за састав жалбе, сходно одредби члана

165 Закона о парничном поступку а у складу са важећом Адвокатском тарифом.

Из изнетих разлога, применом одредбе члана 390, 394 тачка 4 и 401 тачка 3 Закона о парничном поступку (“Службени гласни РС” бр. 72/11...18/20), одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Јелена Стојилковић с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић